

[Ninn-Hansen.]

henvise til den betænkning, der i sin tid blev afgivet af folketingsudvalget — den findes i Folketingstidende 1962-63, tillæg B., sp. 783-84. Det hedder heri:

„Ved den foreslåede revision finder udvalget det ønskeligt at pege på, at man, så snart det er forsvarligt, bør ophæve lovens sondring mellem danske statsborgere med fast bopæl i Grønland og andre danske statsborgere, således at de ikke i Grønland fast bosiddende danske statsborgere efterhånden får samme rettigheder som de i Grønland fast bosiddende danske statsborgere.“

Vi anser det for meget vigtigt, at en sådan ændring gennemføres, og er noget forundrede over, at den højtærede minister endnu ikke er kommet med et forslag i så henseende. Der er jo i loven en bestemmelse om, at den skal tages op til revision i 1964-65 netop med henblik på, at man skulle foretage denne ændring om en afskaffelse af bopælsbestemmelserne.

Jeg har hørt det synspunkt anført, at man ikke straks kunne kræve erhvervs-mæssige rettigheder for andre danske statsborgere i Grønland fremfor den grønlandske befolkning, fordi man netop havde gennemført en anden lovgivning, der var diskriminerende over for den grønlandske befolkning. Man har hermed tænkt på det såkaldte fødestedskriterium. Man kan selvfølgelig ikke helt afvise en sådan betragtning; men så synes jeg, man skal afvikle begge dele. Der er sagt meget imod fødestedskriteriumsordningen — også meget, der ikke er rigtigt. Den er jo dog, når det kommer til stykket, gennemført på forslag af grønlandske folketingsmedlemmer og Grønlands landsråd. Men når et af det høje tings medlemmer, som er valgt i Grønland, for nylig har angrebet fødestedskriteriet, og når vi har indtryk af, at der er en stigende modstand mod det i Grønland, kan jeg ikke se nogen grund til at opretholde det.

Jeg synes, at der må være så megen liberalisering på det erhvervs-mæssige område, jeg her har talt om, at man ophæver bopælsbestemmelserne og samtidig sikrer grøn-lænderne ligestilling ved at ophæve fødestedskriteriet. Jeg forventer, at den højtærede minister kommer med forslag herom meget snart.

Horn: Jeg vil gerne begynde dér, hvor den højtærede minister for offentlige arbejder sluttede sin redegørelse i går, dér, hvor ministeren pegede på, at den trafikale udvikling går så hurtigt, at der sikkert vil kræves flere penge end dem, der er opstillet i det foreliggende finanslovsforslag og i de vurderinger, man har lagt 4-5 år frem i tiden. Jeg tror, det er rigtigt, og jeg vil gerne gøre mig til talsmand for, at man ikke på forhånd indstiller sig på at sulte trafiksektoren, som den jo er blevet det gennem en år-række ikke blot her i landet, men hele verden over. Når man står over for valget imellem trafikale opgaver, sociale opgaver og kulturelle opgaver, bliver følelserne naturligvis stærkest engageret i de to sidste, og det bliver derfor trafiksektoren, det går ud over. Da trafiktransporten imidlertid har en stigende vægt i det stigende nationalprodukt, må vi være interesseret i — også for at gavne de to andre sektorer — at der bliver den størst mulige effektivitet i vort transportapparat, og jeg vil derfor lægge et godt ord ind for, at man nøje lægger mærke til ministerens slutbetragtninger.

Af enkeltheder skal jeg ikke komme ind på mange. Jeg vil imidlertid gerne fremhæve noget, som ministeren også pegede på, nemlig at vejudbygningen må ske i takt med udviklingen. Jeg vil gerne tilføje, at jeg går ud fra, at alt det med sommerstop er hørt op. Det er en meget dårlig økonomi både med hensyn til flytning af arbejdskraft og med hensyn til udnyttelsen af maskinerne. Det vil da også blive begrænset og delvis bortfalde. Helst ser jeg dog, at vi ikke rejser den tanke igen. Det kan måske også give anledning til andre overvejelser, at de investeringer, der er gjort i maskiner m. v. til vejudbygning, kan udnyttes stærkere. Amtsvejinspektørerne kan jo sammen med vejdirektoratet prøve at finde ud af, om vi kan få en bedre, effektiv udnyttelse af de penge, vi her har investeret, end tilfældet har været hidtil. Vi bliver aldrig så kloge, at vi ikke kan blive klogere ved at kigge på tingene, snakke om tingene.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde på statsbanernes regnskab. Jeg er meget glad for, at han gav udtryk for, at ministeren nok måtte tilstræbe at få en passende balance på statsbanernes regnskab. Det ærede medlem startede nemlig